

NAZNACZYCIEL (1) *sb m*

N sg naznaczyciel.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

*Ten, kto zapisuje, notuje [czego]: Annotare enim dicuntur scriptores, Annotator, Pilny nálezcziciel/
á obálezcziciel którey rzeczy. Mqcz 250d.*

AL